ANUL IX

Nr. 19

DECEMBRIE, 2020

TORNA, TORNA, FRATRE!

REVISTA

LICEULUI SPECIAL PENTRU

DEFICIENȚI DE VEDERE BUZĂU

"TORNA, TORNA, FRATRE!"

În cronicile învățaților bizantini Theofanes Confesorul (m. 818) şi Theophylact Simokattes (sec. VII) întâlnim prima atestare a unei rostiri româneşti - Torna, torna, fratre!- din anul 587 în timpul domniei lui Mauricios, împăratul Bizanțului (582-602).

Preluând informaţiile date de către cei doi cronicari, cărturarul ardelean Gheorghe Şincai precizează sensul acestor cuvinte în lucrarea "Hronica românilor şi a mai multor neamuri": "Pentru că picând gios povara de pre oarecare dobitoc al unui ostaş, alt ostaş în limba părintească au strigat pre stăpânul dobitocului să rădice povara cea căzută zicând: "Torna, fratre!"(adică: întoarnă-te, frate!), ci stăpânul catârcului n-au auzit cuvântul, dar auzindu-l ceilalți ostaşi şi gândind că nemicii îi împresoară, au început a fugi strigând: "Torna, torna! "

Revista Torna, torna, fratre! acordă acestor cuvinte şi conotaţii metaforice: întoarcerea la valorile străbune ale poporului roman, la adevăr, la prietenie, la onestitate, la ceea ce este frumos, la candoare şi, nu în ultimul rând, la cinstirea limbii române.

Prof. C-TIN VRÂNCEANU

CUPRINS

I. EDITORIAL

Importanţa parteneriatelor şi a proiectelor educaţionale în socializarea şi valorizarea elevilor cu deficienţe vizuale.....4

II. ÎNCERCĂRI LITERARE

Importanța lecturii în viața fiecărui copil…….....6

Adevărul și Minciuna.....…….6

Cine sunt eu?.....…….....8

Cartea.....…….....8

Dragă matematică.....*9*

Curcubeul.....…….....9

Stelele…….....9

Să gândim pozitiv.....10

O întâmplare pe Doftana.....11

Fericirea.....12

Viața.....12

Să fim actori.....12

Bunicul meu.....13

Invidia.....14

O frumoasă zi de primăvară la bunici.....15

Lumina din întuneric.....16

III. DOCUMENTAR

Supraviețuirea 17

Tehnici de supraviețuire în alte situații critice……..18

IV. CONCURSURI, PROIECTE, PARTENERIATE

Memento…….....19

Despre Eminescu..…… …19

Violența poate ucide……..……..20

Fără violență……..20

Călătoria Păcii……...21

Plimbare la mare……...23

V. MISCELLANEA.

Povești cu tâlc.....25

Importanţa parteneriatelor şi a proiectelor educaţionale în socializarea şi valorizarea elevilor cu deficienţe vizuale

Teoretic, fiecare copil trebuie să aibă şanse egale la educaţie. Considerând şcoala ca principala instanţă de socializare a copilului, integrarea şcolară reprezintă o particularizare a procesului de integrare socială a copiilor cu deficienţe vizuale prin formarea unor conduite şi atitudini, a unor aptitudini şi calităţi favorabile acestui proces. Cadrele didactice sunt garanţii ale acestor rigori, ale spiritului care veghează asupra diferenţelor, pentru a învăţa, a cunoaşte şi a înţelege ceea ce ne leagă, ceea ce ne face asemănători, ceea ce ne apropie. Deseori ne punem întrebarea cum îi putem stimula pe copii, cum îi putem motiva pentru a deveni cetăţeni responsabili, dacă nu tocmai prin calitatea relaţiei pedagogice a cărei bogăţie este dimensiunea ei interrelaţionară. Pentru cadrele didactice este esenţial să creeze relaţii pozitive în interacţiunea dintre semeni, să favorizeze dezvoltarea persoanei cât şi a relaţiilor constructive în grup, pentru a trăi sentimentul propriei identităţi.

În ideea de a obişnui copiii nevăzători să trăiască în relaţie cu cei din jur, să-şi dezvolte stări afective pozitive, să manifeste interes, să-şi formeze atitudini, să-şi completeze aria de preocupare, ne-am propus să lărgim sfera noastră de activităţi atât prin proiecte educaţionale de parteneriat desfăşurate la nivelul comunităţii locale, cât şi prin implementarea şi implicarea în proiecte pe plan naţional şi internaţional.

Proiectul de parteneriat, formă modernă complexă de învăţare-evaluare, se bazează pe toate formele de organizare a activităţilor-individual, pe perechi, pe grupe, frontal - grupele participante devenind o comunitate de învăţare colectivă. Învăţarea bazată pe proiecte este o abordare instituţională care angajează elevii într-o investigaţie, bazată pe cooperare – comunicare - colaborare. Copiii află soluţiile problemelor prin: formularea şi rezolvarea întrebărilor; dezbateri de idei; proiectarea de planuri sau experimente; comunicarea ideilor şi a rezultatelor unii altora; adresarea de noi întrebări, crearea de produse noi; extragerea concluziilor; formularea de predicţii. Această abordare are o eficienţă crescută în creşterea motivaţiei copiilor şi în stimularea operaţiilor superioare gândirii. Învăţarea bazată pe proiect este o acţiune de cercetare şi acţiune practică în acelaşi timp.

Parteneriatul reprezintă procesul de colaborare dintre două sau mai multe părţi care acţionează împreună pentru realizarea unor interese sau scopuri comune. În practica şcolară există mai multe expresii destinate parteneriatului educaţional: acord de parteneriat, contract de parteneriat, parteneriat de colaborare instituţională, proiect de parteneriat şi altele. Motivul principal pentru crearea unor astfel de parteneriate în Şcolile Speciale pentru Deficienţi de Vedere, şi nu numai,

este dorinţa de a ajuta elevii să socializeze, să înveţe în echipă, să-şi facă prieteni reali (nu virtuali), să le dezvlote creativitatea, să aibă succes la şcoală şi mai târziu în viaţă. Atunci când părinţii, elevii şi ceilalţi membrii ai comunităţii se consideră unii pe alţii parteneri în educaţie, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care să funcţioneze. Parteneriatele trebuie văzute ca o componentă esenţială în organizarea şcolii şi a clasei de elevi. Astfel elevii învaţă să gândească critic, complex, îşi dezvoltă gândirea multicauzală, experimentează abilităţi de rezolvare de probleme, de empatie, de toleranţă şi nu în ultimul rând, socializează, învăţând să fie mai apropiaţi, să lege noi prietenii, să-şi împărtăşească experienţe personale.

Experienţele elevilor participanţi sunt pozitive, legăturile de prietenie dintre participanţi sunt stabile şi viabile astfel încât nu mai este nevoie de motivare suplimentară pentru participarea la alte proiecte de parteneriate asemănătoare naţionale sau internaţionale.

Iată câteva impresii ale elevilor participanţi la astfel de proiecte:

„Îmbinând utilul cu plăcutul am ajutat la colectarea deşeurilor, în pofida vremii mohorâte. Această activitate amplă s-a încheiat cu foc de tabără, cu cântece de voie bună, cu depănări de amintiri şi cu poveşti despre marinari.”-I.M.

„Pentru mine acest proiect a fost o experienţă foarte interesantă prin care am socializat mai mult cu colegii mei din şcoală, dar şi din şcolile partenere. O mare parte dintre nevăzători sunt introvertiţi şi retraşi. În activităţile noastre am încercat să estompăm acest fenomen şi se pare că am avut rezultate extraordinare. Partenerii noştri nu au rămas indiferenţi la problemele noastre, ci, din contră, mi-au dat impresia că ar fi dornici să ia povara unora dintre noi pe umerii lor. Dacă nu s-a întâmplat acest lucru la propriu, cel puţin l-au făcut la figurat.

Am desfăşurat o serie de activităţi sociale, culturale şi educative pentru a înteţi spiritul de echipă şi colaborarea cât mai strânsă între toţi participanţii. Au fost activităţi care au implicat toţi membrii dintr-o echipă, astfel încât nimeni să nu se simtă nefolositor pentru ceilalţi. Am plecat spre casă cu multe amintiri frumoase şi cu inima plină de bucurie pentru că am avut ocazia să întâlnesc oameni minunaţi. ” - F.C.

„Cu drag, particip de fiecare dată la acest proiect al dumneavoastră, pe care îl susţn în faţa colegilor mei din şcoală. Am convingerea că fiecare lucrare prezentată este un punct de vedere ce susţine oprirea violenţei în mediul şcolar. Vă felicit pentru organizarea acestui concurs care ne oferă nouă, elevilor, şansa de afirmare.„ -I F.

„Proiectele coordonate de dumneavoastră sunt utile, punând în valoare munca elevilor şi a profesorilor. Vă mulţumim şi vă urăm să aveţi putere de muncă! „-M.N.

„Un proiect care oferă şansa elevilor cu înclinaţii artistice de a se afirma în acest domeniu. Vă mulţumim pentru oportunitatea de a participa la acest proiect. Vă dorim mult succes în viitor!„

Prof. Cucuteanu Doina

Importanța lecturii în viața fiecărui copil

Prima dată când am deschis o carte a fost în clasa întâia, când am început să merg la școală. Când doamna învățătoare a venit la mine și mi-a a arătat cartea, sincer am rămas uimită de ceea ce vedeam, deoarece în momentul acela abecedarul din care aveam să învăț să citesc pentru mine reprezenta o lume complet necunoscută dar, care mai târziu avea să mă fascineze.

Povestea care m-a făcut să îmi doresc să citesc din ce în ce mai mult a fost Zâna Zorilor, scrisă de autorul Ioan Slavici. Această poveste m-a transferat într-o lume magică în care se aflau zâne, cai care aveau puteri magice și multe alte personaje cu care mă întânlesc doar în cărțiile de basme.

Lectura reprezintă pentru mine o lume nouă în care totul este permis, o lume în care imaginația nu are limite și o lume în care autorul conturează personajele din societate sau din epoca în care acesta trăiește. Astfel cititorii pot descoperi prin lecturarea cărților lumea din secolele care au trecut, dar și societatea din secolul respectiv.

Lectura este extrem de importantă deoarece te ajută să îți îmbogățești cunoștințele despre principiile și prejudecățile pe care le aveau oameni de altă dată. Ea te ajută să acumulezi un bagaj dezvoltat de cuvinte, astfel dezvoltându-ți vocabularul, ajutându-te să ai o exprimare poetică dar și o exprimare corectă.

Lectura este un punct important în educația fiecărui copil cât și în dezvoltarea acestuia.Așadar, fiecare copil are dreptul la educație prin lectură.

Popia Ștefania, clasa a - XII-a

Adevărul și Minciuna

Într-o zi din luna iunie, Adevărul se întâlnește cu Minciuna. Minciuna îi spune Adevărului:

- Astăzi este o zi frumoasă de vară.

Adevărul se uită pe cer suspect și îi spune minciunei:

-Constat că chiar este zi frumoasă, fără niciun nor pe cer și fără nicio adiere de vânt.

Ei petrec ceva timp împreună, ca mai apoi să ajungă lângă un râu. Minciuna îi spune Adevărului:

-Apa este caldă. Ce zici, facem o baie împreună?

Adevărul, destul de suspect se apropie de râu și încearcă apa cu mâna și constată că, într-adevăr,

apa este bună și îi răspunde Minciunei:

- Fie, să facem o baie împreună!

Se dezbracă amândoi și încep să facă baie.

Deodată, Minciuna iese din apă, se îmbracă cu hainele Adevărului și fuge. Furios din cale-afară, Adevărul iese din apă și merge să caute Minciuna pentru a-și recupera hainele. Lumea, văzând Adevărul gol - goluț își mută privirea cu dispreț. După un timp, Adevărul se întoarce rușinat la râu și dispare pentru totdeauna, ascunzându-și rușinea. De atunci, Minciuna face înconjurul lumii, îmbrăcat ca Adevărul, satisfăcând poftele și nevoile societății, pentru că:

Morala:

Lumea, în orice caz, nu are nicio dorință să vadă Adevărul gol-goluț.

Simionescu Angelo,clasa a aVIII-a

Excursie la Monteoru

În data de 15 septembrie, eu împreună cu câțiva colegi, însoțiți de pedagogi, ne îndreptăm către Sărata Monteoru. Era o zi însorită de toamnă. Toți eram foarte încântați de faptul că o să mergem în excursie. După câteva minute în care câțiva prieteni mi-au povestit cum s-au distrat în excursiile lor, a sosit și microbuzul. Ne-am urcat în microbuz cu toții, veseli. Drumul a fost destul de scurt, așa că nu am avut timp să ne plictisim. După o oră am ajuns la destinație. Noi trebuia să urcăm un deal pe care erau plantați copaci. Eu, din când în când, îmi întorceam capul și mi se părea fascinant atunci când zăream razele soarelui printre crengile copacilor. Pe măsură ce urcam, dealul era din ce în ce mai abrupt. La un moment dat am simțit că nu mai am echilibru și, în timp ce prietena mea m-a întrebat ceva, m-am dezechilibrat și într-o secundă am luat contact cu pământul. M-am ridicat, iar colegii din jurul meu au început să râdă. În ciuda acestui incident neplăcut, pe parcursul zilei ne-am distrat de minune.

Această zi, cu atmosferă de toamnă, mi-a lăsat o amintire plăcută datorită frumuseții naturii, în care se regăsește aspectul dealurilor cu pădurile și coloritul frunzelor, ca un covor cusut, a satelor pe care le-am întâlnit pe parcursul drumului și a bunei dispoziții din partea colegilor. Toate aceste locuri ne-au făcut să ne simțim bine și să-i mulțumim lui Dumnezeu pentru toate câte ne-a dat. Să prețuim ceea ce primim și să dăm valoare lucrurilor pe care le întâlnim în viața noastră. Așteptăm cu nerăbdare următoarea excursie.

Ilie Georgiana, clasa a VIII-a

Cine sunt eu....

Eu nu sunt perfect
Și pot să accept.
Nu le știu pe toate
Oameni, am dreptate?

De trecut îmi amintesc,
Prezentul intens trăiesc,
Viitor, ce va fi
Îl descopăr zi de zi.

Cât sunt elev mă formez,
Mă întreb ce drum să urmez.
Mulți oameni vreau să ajut.
Pentru asata m-am născut.

Simt putere, energie.
Viața mea e o melodie.
Mulțumesc lui Dumnezeu
Pentru tot ce trăiesc eu!

Celor ce-s în suferință.
Dă-le, Doamne, biruință!
Am fost și voi fi mereu
Cu fața spre Dumnezeu.

Tofan Georgiana, clasa a X- a

Cartea

Univers de pagini scumpe
Înșirat pe rânduri multe,
Cartea -i bucuria noastră
Ce ne inspiră în viață.

Cartea pe noi ne învață
Și mereu ne dă povață.
Nimeni nu ne-o poate lua
Dacă învățăm în continuare din ea.

Poartă-n paginele ei multe
Toate învățăturile scumpe.
Are scris în ea din vremuri
Tot ce ne-au lăsat străbunii.

Cartea-i cea mai bună,
Pe pământ, dar și pe lună.
Dacă cartea o iubești
Multe poți să-nfăptuiești.

Ilie Georgiana, clasa a VIII-a

Dragă matematică

Matematică complexă și grea
O rugăminte ți-aș adresa:
Pe mine nu mă mai complica
Lasă-mă până mă voi maturiza!

În viață îmi vor folosi
Atunci când mare voi fi
Să adun, să calculez,
Să împart și să-nmulțesc.

Tabla înmulțirii o înțeleg
Radicalii la ce-mi folosesc?
Teoreme și reduceri la absurd
De ecuații nici nu vreau să aud.

Singură găsește-ți X-ul,
Desenează-ți tetraedul,
Nu este problema mea
De izbeliște te voi lăsa.

Ilie Georgiana, clasa a VIII-a

Curcubeul

Ia priviți acest curcubeu!
E legământul lui Dumnezeu.
Roșu și portocaliu
Ce încântat o să fiu!
Galben, verde, indigo,
Curcubeul e perfect, ohoo!
Să nu uităm nici de violet
Curcubeul e chiar perfect!
Florile, după ce fac baie
Privesc curcubeul după ploaie.

Dogaru Adelin, clasa a -VI-a

Stelele

Ia uitați-vă aici!
Or fi oare licurici?
Nu, copii, astea sunt stele.
Ne luminează calea chiar ele!

Uite o stea căzătoare
Să ne punem o dorință, oare?
Haideți doar să încercăm.
Noi de la stele învățăm.
Că ele apar pe cer,
Chiar pe cerul efemer.

Dogaru Adelin, clasa a aVI-a

Să gândim pozitiv

Gândirea pozitivă înseamnă iubirea, compasiunea, empatia, credința, calmul, iertarea, optimismul.

Iubirea înseamnă iertare. Neiertarea înseamnă război, conflict, moarte. Dacă, de exemplu, vrei

să-ți vindeci o boală, fără o gândire pozitivă nu faci nimic. Creierul se modelează în fucncție de ceea ce gândim, simțim și facem. Gândirea pozitivă întărește sistemul imunitar, mărește energia vitală, crește longevitatea. Optimismul este foarte important, ca și blândețea, generozitatea și credința.

Creierul nostru văzut la microscop arată ca un cer înstelat. Se știe că neuronii au posibiliatea de a se reface (o parte din ei, nu toți). Tot ceea ce gândim noi și tot ceea ce ni se întâmplă are o reprezentare în diferite zone din creier. Se știe că între creier și periferie este un dialog permanent. Așadar, între aria din creier care reprezintă mâna sau piciorul și membrele propriu-zise este un permanent dialog. În momentul în care pierdem un picior sau o mână accidental, aria respectivă ori se atrofiază, ori migrează spre o altă arie și o dublează ca funcție. Ca să înțelegeți mai bine, vă dau exemplu ce se întâmplă cu noi, nevăzătorii. Învățăm Braille (alfabetul nevăzătorilor) pentru că lobul parietal, care percepe sensibiliatea este dublat ca funcționalitate. Lobul prefrontal are funcționalitate mărită atunci când nevăzătorul aude sunetele. Prin antrenament noi ne putem forma, utiliza funcționaliatea noastră.

Creierul se modelează în funcție de ceea ce gândim, simțim și facem. Creierul este cea mai puțin rigidă structură din corpul nostru. În permanență se reface anatomic și funcțional. El pur și simplu adaugă noi neuroni în funcție de antrenamentul pe care-l avem. Creierul trebuie antrenat pentru că el se atrofiază. El este ca un mușchi. Dacă nu-l pui la muncă, se atrofiază.

În funcție de semnificația lor, gândurile, cuvintele, emoțiile, sentimentele, sunt procesate în arii diferite din creier. Dacă îi spui unui om -Te iubesc- atunci lobul frontal stâng preia informația mai mult decât lobul frontal drept.

Dacă îi spui invers -Te urăsc- această informație este trimisă de două ori, de patru ori mai încet decât lobul frontal drept și nu în cel stâng, ca și cum creierul ar refuza pur și simplu această stigmatizare. Asta este valabilă pentru toate sentimentele pe care le putem avea.

Din punct de vedere biochimic, toate aceste sentimente devin hormonii bunei dispoziții: dopamină, endorfine, oxitocină. Aceasta din urmă a fost numită molecula înțelepciunii și a moralei. Gândirea negativă înseamnă ura, invidia, lăcomia, furia, răutatea, îndoiala, pesimismul, depresia,

Acestea, din punct de vedere biochimic, și anume horminii de stres adrenalină, noradrelina și cortizol. Când se adaugă testosteron se ajunge deja la violență. Aceștea se găsesc în cantitate normală, dar în stare de stres secreția lor este excesivă. Cortizolul întreține hipertensiunea și tahicardia.

Așadar, gândurile, sentimentele, cuvintele noastre devin propria noastră ființă. În funcție de semnificația lor, bună-rea, este în beneficiul sau în pierderea noastră. Dacă înainte cu ceva timp toate aceste lucruri erau cunoscute ca o simplă convenție socială, acum știm că această lege a controlării unui anumit tip de comportament, generos, altruist, calm, liniștit, este înscrisă în propria noastră structură. Așadar, dacă nu ai atâta dorință de a-l respecta pe celălalt, măcar de dragul de a te respecta pe tine, propria ta sănătate, să respecți această lege.

Simionescu Angelo,clasa a VIII-a

O întâmplare pe Doftana

Este o zi frumoasă de primavară. Pe cer se văd stoluri de rândunele. Eu cu familia am plecat la munte, pe Valea Doftanei, să petrecem a doua zi de Paști. Când am ajuns la destinație am rămas toți impresionați de peisajul fermecător care ne înconjoară. Priveam natura înverzită din jurul nostru şi respirăm aer proaspăt de primăvară. Copacii înverziţi privesc cu veselie spre cerul curat ca lacrima. Crengile lor se mişcă în bătaia lină a vântului precum într-un dans liniştit. Natura, cu ale sale straie înverzite, se bucură de primăvară şi trezeşte la viaţa toate vietăţile pământului. Gâze şi animăluţe mici mişună prin pădurea seculară fără oboseală în căutare de hrană. După ce am admirat peisajul de pe pământ, mama mi-a descris ce se vede în înalturi. În văzduh, se observă păsări graţioase ce zboară cu gingăşie asemeni unor dansatori pricepuţi. Cu o iuţeală demnă de invidiat, păsările urcă spre cer şi coboară spre pământ, într-o înlănţuire fantastică. După ce îşi finalizează ritualul zborului, păsările se aşează în copaci şi îşi construiesc cuiburi. Este o agitaţie de nedescris. Nimic nu pare să oprească agitaţia din pădurea cuprinsă de febra primăverii. Nici măcar noi, care privim spectacolul naturii în această zi de sărbătoare. Veselia naturii şi viaţa agitată din pădurea însufleţită îi cuprinde şi pe copiii aflaţi în acest loc minunat. Copiii sunt tare bucuroşi și gălăgioși. Eu m-am retras într-un loc mai liniștit ca să ascult frunzele copacilor, vibrația covorului de iarbă, ciripitul păsărilor și zumzetul gâzelor. Fiind foarte concentrată la ce se petrece în jurul meu, am auzit un mic schelăcăit de cățeluș. Am chemat-o pe mama să vadă ce se întâmplă. Într-un tufiș se văicărea un cățeluș a cărui lăbuță era rănită. Am rugat-o pe mama să mă ajute să pansez lăbuța lui Rex.(așa îl chema pe micul rănit). În timp ce pansam micuțul pacient, el, cu recunoștință îmi lingea mâinile. Am fost foarte mulțumită de întâlnirea cu Rex pentru că, în primul rând mi-a oferit prilejul de a face

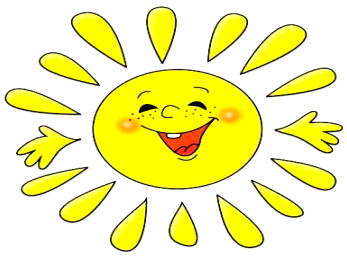
o faptă bună și, în al doilea rând, mi-am făcut un nou prieten, pe Rex. A fost o excursie minunată. Am asistat la o adevărată lecţie de biologie şi geografie, o adevărată reprezentaţie în care actorul principal este primăvara.

Ilie Georgiana, clasa a VIII-a

Fericirea

Să vă dau un sfat acum
Ce mi l-a dat un om bun.
Stai departe de invidioși,
De cei răi și mincinoși!
Căci, chiar dacă te rănesc
Ei singuri se păgubesc.
Iartă, iubește frumos,
Poartă-ți chipul luminos!
Când prea multe lacrimi strângi
Un pic ai voie să plângi.
În rest numai să zâmbești
La toți care îi întâlnești.
Prietenii să-i alegi
Nu numai dintre colegi.
Calzi la suflet și mărinimoși,
Înțelepți și cumpătați,
Cu bun simț și educați.

Ilie Georgiana, clasa a VIII-a

Viața

Încă de la început, de când a apărut,
Am știut că e o poveste de necrezut.
Mă gândeam cum voi fi,
Când viitorul va veni,
Când copilăria se va sfârși
Și un adult voi deveni.
Mă gândeam cum voi crește,
Cum viața înflorește,
Cum totul îmbătrânește
Și cum eternitatea se sfârșește.
În lumea în care trăim
Un viitor bun să ne croim,
Să facem tot ce dorim
Și visele să le -mplinim!

Ursu Nicoleta, clasa a aX-a

Să fim actori

Toată lumea se adună
Să interpreteze o piesă bună.
Hai cu toți, cu mic, cu mare,
Să strigăm în gura mare,
Cu tot poporul actoricesc
"Veselie, te iubesc!"
Haideți toți să fim actori,
Să pictăm scena toată
În multe, foarte multe culori!

Dogaru Adelin, clasa a VI-a

Bunicul meu

Bunicul meu este un om crescut într-o familie de țărani cu mult bun simț și harnici. Pare un om înalt datorită faptului că este slab ca o trestie, dar are înălțime medie, părul grizonat de grija zilei de mâine, are ochii căprui, strălucitori și surâzători ca o rază de soare. Ochii lui sunt blânzi și calzi precum o pâine proaspăt scoasă din cuptor. Este mereu vesel, cu un râs molipsitor în ciuda încercărilor prin care a trecut de-alungul vieții. Este grijuliu cu toți din jurul lui, dar mai ales cu mine. Inspiră multă încredere, este un om deschis ca o carte. Întotdeauna am avut încredere deplină în el, căci niciodată nu m-a mințit. M-a păstrat aproape, lângă inima lui indiferent de distanța care a apărut între noi de-a lungul timpului. M-a ridicat atunci când am căzut și m-a făcut să merg mai departe. Nu s-a îndoit de mine nici când am ieșit din cuvântul lui și m-a făcut să-i respect supărarea arătându-mi cu blândețe unde am greșit, cum trebuia să fac și mai ales cum să procedez să nu mai repet aceeași greșeală. Uneori, când simt că nimeni nu mă înțelege, știu că bunicul meu îmi va explica corect cu ce și unde am greșit astfel încât să nu se mai repete. Bunicul meu este un bărbat foarte înțelept, a trecut prin foarte multe la viața lui, dar știe să râdă, mă face și pe mine să râd numai când îl aud cum râde. El râde cu ochii și cu toată ființa, în schimb e foarte serios. Îl iubesc mult și sunt bucuros când îmi spun cei din jur că semăn mult cu el, mai ales la caracter. Brațele lui sunt mereu deschise pentru cei aflați la nevoie, e mereu acolo cu un sfat bun și o mână de ajutor.

În genereal e foarte direct, îi spune omului "verde-n față" ce are de spus, nu îl minte nici nu îl apără cu lingușeli inutile. În privința asta mi-ar plăcea să-i semăn mai mult.
Uneori toți tindem să ne "protejăm" pe noi și pe ceilalți de"crudul" adevăr, dar el nu, el îi spune omului ce are de zis și eventual îi dă un sfat pentru a-l ajuta.
El îmi spune multe povești din tinerețe. Poveștile lui sunt o comoara pentru mine! Îmi place să-l ascult. Bunicul se remarcă prin mai multe calități: blândețe, bunătate, sinceritate și înțelepciune. Liniştit, mereu vesel și optimist el este un model de comportament pentru mine. De când îl ştiu, nu a ridicat tonul niciodată, la mine sau la cei din jur, nu l-am văzut nervos sau supărat. Din aceste motive l- am considerat încă de mic copil ca un tata pentru mine. Este și un bun gospodar. M-a învățat meșteșugul gradinăritului explicându-mi rostul fiecărei operații în parte (când trebuie săpată grădina, ce plante se pun în lunile de primăvară, când și cum trebuie udate). În fiecare weekend mă duc să îl ajut la treabă. În timpul liber ne uităm la un meci de fotbal sau ne uităm la un film. De fiecare dată când mă duc la el mă servește cu ceva dulce și își împărtășește afecțiunea asupra mea cu îmbrățișări. Deși este un om care nu are prea multă carte, bunicul este foarte înțelept. Mereu când am probleme și vreau să vorbesc cu cineva apelez la bunicul meu care îmi dă cele mai bune sfaturi cu ajutorul experienței lui în viață. Toți oamenii care îl cunosc au numai vorbe frumoase despre el. El este un om foarte rezistent, de puține ori l-am văzut bolnav. Are 70 de ani, dar arată ca la 50 de ani.

Mă face fericit că am un așa bunic. Este atât de sufletist şi bun, încât cred că toată bunătatea lumii, încape în inima lui. Cum am mai spus, e bunicul pe care orice nepot şi l-ar dori și îl iubesc şi prețuiesc foarte mult.

Despre el nu am decât cuvinte de laudă şi îl consider un model moral pentru mine şi pentru cei din jurul lui și aș vrea ca să trăiască o veșnicie.

Pentru cei care aveți bunici, prețuiți-i! Chiar dacă îi considerați demodați sau neadaptați, bunicii sunt ca niște pietre prețioase ascunse într-o punguță de catifea: niciodată nu știi ce valoare ai lângă tine decât în momentul când îi pierzi.

Grigore Georgian, clasa aVIII-a

Invidia

Invidia este incapacitatea de a iubi pe cineva, de a simpatiza pe cineva și de a recunoaște calitățile și realizările celorlalți. Persoanele invidioase au tot timpul resentimente, simt că nu sunt tratați corect și că viața este nedreaptă cu ei. Omul invidios este nefericit, frustrat și geme în fața fericirii celuilalt. Persoana invidioasă suferă de fiecare dată când nu obține ceea ce dorește și astfel nu va reuși să-și focalizeze atenția asupra lucrurilor importante.

De mici copii suntem învățați să ne comparăm cu cei din jurul nostru. Din dorința de a ne motiva, părinții folosesc expresii de genul:

“Colega ta este mai ambițioasă și de aceea are rezultate mai bune ca tine”,

„Prietena ta este mai descurcăreață decât tine”etc.

Comparația cu ceilalți naște ideea de competiție. Odată ce intri în competiție, frustrarea și teama își vor pune amprenta și în felul acesta îți vei consuma energia ascunzându-ți slăbiciunile pentru că îți este teamă să nu le descopere. Dacă ceva îți place la ceilalți și vrei să îmbunătățești și la tine, poți să o faci doar dacă simți că te ajută în evoluția ta. Nu uita că tu ești o persoană unică și specială. Tu ai drumul tău în viață, iar ei îl au pe al lor.

Cum putem să ne eliberăm de invidie:

- Încetează de a te mai compara cu alte persoane. Când nu te mai compari cu altul, stima de sine crește. Asfel îți vei susține punctul tău de vedere fără teama ca ceilalți nu sunt de acord cu tine.
- Încetează să mai pui etichete și să judeci oamenii. Orice om e doar el însuși. Acceptă-l așa cum este și nu uita că acest lucru e posibil numai dacă te accepți și pe tine așa cum ești.

anume apreciezi și admiri sincer la ea.

- Caută deliberat binele în ceilalți și în tine.
- Concentrează-te pe drumul tău. Asumă-ți responsabilitatea pentru faptele tale și încrederea în forțele proprii va crește.

Concluzie:

Invidia este o emoție destul de dureroasă și ea vine la pachet cu furia, lăcomia, ura, resentimente și chiar deprimare.

Competiția și invidia sunt absolut fără sens. Când îți dai voie să fii tu însuți, vei descoperi mulțumirea și liniștea interioară.

Călin Nicoleta, clasa a X-a

O frumoasă zi de primăvară la bunici

Este sărbătoare ,iar eu, împreună cu familia mea, am hotărât să petrecem Paștele la bunici. E o zi frumoasă de primăvară. Soarele arzător aruncă cu săgeți aurite, ”îmblânzind” atât natura, cât și pe noi. Vântul adie ușor printre crengile copacilor deja înfloriți. În curtea bunicii, verdeața este nelipsită, având o culoare smaraldie. Am cercetat cu atenție maximă curtea bunici, am discutat cu toate vietățile din curte (găini, rațe, porumbei, curcani, puișori) și apoi am încercat să o ajut pe bunica la așezat masa. Ca de obicei, ne-a pus masa în foișor scoțând din dulapul vechi vesela cea mai bună. A început să înșire pe masă toate bucatele făcute cu multă osteneală în Săptămâna Mare. Am început cu ciocnitul de ouă. Oul meu a fost cel mai rezistent pentru că i-am lăsat pe toți să lovească în ou și în felul acesta l-am protejat pe al meu. Am savurat pe rând bucatele delicioase, dar așteptam cu nerădare deliciosul desert, o budincă cu brânză, preferata mea. Nemaiavând răbdare, m– am dus pe furiș în cămară și surpriză-pisica mi-a luat-o înainte, se înfrupta din budincă. Asta m-a supărat foarte tare. Bunica în spatele meu a intrat în cămară fără să o simt. Ea s-a supărat pe mine pentru că a crezut că eu am dat drumul la pisică în cămară, așa că m-a altoit la porția de budincă, am primit doar un sfert. Am încercat să o lămuresc că nu sunt eu responsabil pentru că pisica a fost mai ageră decât mine, dar nu am reușit. Motivul este clar și eu eram cu musca pe căciulă atâta timp cât eram la locul faptei. Am îmbrățișat-o pe bunica și mi-am cerut iertare.

Pentru mine a fost cea mai reușită zi de primăvară.

Simionescu Angelo, clasa a VIII-a

Lumina din intuneric

Lumina soarelui se revarsă cu generozitate peste toate vietățile, peste toți oamenii, dar unii oameni nu știu acest lucru pentru că ochii lor sunt închiși pentru lumina din lumea aceasta, pentru a o înțelege mai bine pe cea de dincolo. Ei nu au văzut niciodată lumina zilei, nu știu cum e lumea din jur, dar bănuiesc că e colorată și vie, cel puțin așa au auzit. Acești oameni, dacă sunt încurajați și spijiniți reușesc să vadă în interiorul lor și al oamenilor. Ei devin niște oameni obișnuiți , vorbesc deschis despre problemele de vedere pe care le au. Alții își pierd vederea parțial sau total pe parcursul vieții. Acest lucru reprezintă o provocare, dar are și câștiguri precum modul de a cunoaște caracterul persoanelor, fără a-i vedea aspectul fizic și a- l cataloga.

Din păcate, oamenii nu știu mare lucru despre nevăzători și nici ce comportament să afișeze în fața acestora. Așadar, vă voi prezenta câteva lucruri esențiale de care trebuie să țineți cont în astfel de situații:

1 Compătimirea față de el nu trebuie să existe, deoarece acesta vrea să îl consideri egalul tău;

2 Când porți o conversație cu un nevăzător nu trebuie să faci abstractie de expresiile uzuale ex: „ ai văzut’’, „ priveam’’, „ ne mai vedem’’ etc., fiindcă pe acești nu îi deranjează;

3 Îi poți pune întrebări legate de felul în care se descurcă;

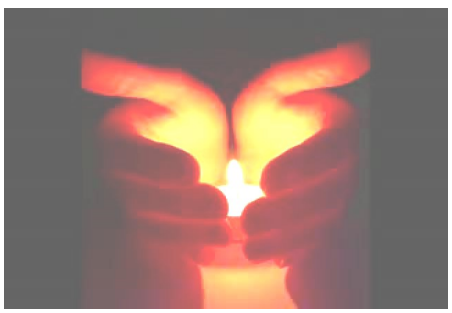
4 Când vrei să dai o mână de ajutor, întreabă-l și doar dacă acceptă oferă-i sprijin.

5 Dacă treci pe lângă el/ ea salută-l tu primul, astfel va răspunde și te va recunoaște.

În final să ne amintim că orbirea nu este un defect, ci o caracteristică. Cu sau fără ajutorul tehnologiei care este în continuă ascensiune, oamenii cu probleme vizuale pot face multe lucruri minunate.

O Lumină de-aș vedea
Tare m-aș bucura.
Dar sunt mulțumit și așa
Chiar dacă n-o pot vedea.
Cu ochii sufletului doresc
Și mereu să împlinesc
Tot ce-I plăcut lui Dumnezeu
Și aproapelui meu.

Stratilat Adrian, clasa a IX-a

Supraviețuirea

(continuare din revista nr.18)

11. Compas magnetic

Cu excepţia folosirii suprafeţelor ce reflectă lumina ca mijloc auxiliar de semnalizare, compasul are puţine întrebuinţări. Poate deveni chiar periculos să-l aveţi odată ce încep efectele deshidratării. I-ar putea da cuiva ideea de a pleca.

12**. Harta aeriană a zonei**

Vă poate ajuta să aprindeţi focul sau ca hârtie igienică. Ar putea fi folosită pentru a vă face un coif de hârtie cu care să vă acoperiţi capul. Ar putea avea, de asemenea valoare distractivă. Trebuie să reţineţi că este complet nefolositoare şi periculoasă pentru că ar putea încuraja unele persoane să plece. În plus, coordonatele unei hărți aeriene sunt diferite față de o hartă terestră așa că ghidarea după o astfel de hartă ar însemna sinucidere.

13. **Carte intitulată « Animale comestibile în deşert »**

Problema nu este cea a foamei, ci cea a deshidratării. Orice energie consumată pentru a vâna ar consta în pierderea de apă. Deşi deşertul e plin de animale, ele sunt foarte greu de văzut. Ele supravieţuiesc stând cât mai aproape de sol, zăcând, şi asta ar trebui să facă şi cei ce doresc să supravieţuiască. Chiar dacă aveţi norocul să vânaţi ceva, aportul de proteine ar mări cantitatea de apă necesară pentru procesarea proteinelor în corp. Regula de aur în această situaţie este « dacă ai apă suficientă, mănâncă, asltfel nu consuma nimic ». Deşi cartea s-ar putea să conţină informaţii folositoare, ar fi mai greu să-ţi concentrezi ochii asupra cititului pe măsură ce creşte deshidratarea.

14. **5 litri de Vodkă (80 grade)**

Când alcoolismul ucide pe cineva, acest lucru se întâmplă de obicei din cauza deshidratării. Alcoolul absoarbe apa, corpul pierde o cantitate enormă de apă încercând să elimine alcoolul. Estimăm o pierdere de până de 60 până la 90 ml de apă la fiecare 30 ml de alcool consumat. În acest caz vodka ar fi fatală. Consumul ei de către o persoană deshidratată nu va face decât să înrăutăţească lucrurile. Vodka ar putea fi folosită pentru a face focul sau pentru a răcori temporar pielea. Sticla ar putea fi de asemeni folosită. Una peste alta, Vodka reprezintă mai degrabă un pericol decât un folos.

15. **Borcan cu tablete de sare (1000 tablete)**

Există o mulţime de mituri cu privire la sare. Odată ce începe deshidratarea şi pierderea apei, salinitatea sângelui creşte. Transpiraţia conţine din ce în ce mai puţină sare. Efectul ar fi asemănător cu a bea apă de mare. Chiar persoana care a inventat tabletele de sare se îndoieşte de

de valoarea lor cu excepţia ariilor geografice cu deficienţe de sare.

Tehnici de supraviețuire în alte situații critice

Tehnicile de supraviețuire în caz de război sau calamități au la bază câteva reguli generale obligatorii și ușor de urmat, la care se adaugă alte elemente, în funcție de pregătirea, instrucția, cunoștințele, curajul fiecăruia, experiența, sănătatea, condiția fizică, voința de a rămâne în viață sau motivația în a-i ajuta pe cei apropiați.

1. Un prim pas este grija pentru o viață sănătoasă:

• Fă-ți analizele medicale anual, inclusiv controlul stomatologic și nu amâna rezolvarea oricărei probleme de sănătate de azi pe mâine, oricât de neînsemnată ar părea, pentru că se poate agrava într-un moment când nu vei mai avea acces la asistența medicală.

• Mănâncă atât de sănătos cât se mai poate în zilele noastre, respectând un program de 3 mese și două gustări zilnic, și programul obligatoriu 3 * 8, adică: 8 ore de muncă, 8 ore odihnă activă (sport, citit, etc.) și 8 ore de somn.

• Pregătește-te fizic prin antrenamente: înot, alergări sau mișcare în aer liber, dezvoltă-ți rezistența la căldură și frig, sete, stres, întuneric, frică, etc.

2. Pregătirea pentru cazuri de necesitate:

• Fă-ți un plan scris pe care să-l ai aproape la nevoie (nu vei mai avea internet), nu bloca ușile, caută din timp un adăpost în apropierea locuinței, serviciului, sau a locului unde petreci mai mult timp.

• Citește mult pentru a învăța din experiențele altora, pentru că învățatul din propria experiență merge doar pe timp de pace și în condiții normale.

• Comunică permanent cu oamenii din jur, vecini, rude, colegi, pentru că ei te pot ajuta în caz de nevoie, iar atunci nu mai contează cine e deștept sau prost, sau ce nemulțumiri au existat în trecut.

• Amenajarea locuinței: să fie cât mai ignifugă și rezistentă, etanșarea ușilor și ferestrelor.

• Aprovizionarea cu alimente, apă, medicamente – provizii pentru 15 zile obligatoriu.

• În caz de război, cei mai afectați sunt cei din mediul urban, deci pregătiți-vă din timp un refugiu la țară, departe de șosele și drumuri naționale, și aproape de cursuri de apă și păduri, pentru a vă asigura existența în lipsa pensiilor și salariilor care nu vor mai veni.

(Va urma în revista nr.20)

Matei Alexandru, clasa a XI-a

Ziua de 15 ianuarie, aleasă ca Zi a Culturii Naționale, reprezintă data nașterii poetului național al românilor, Mihai Eminescu (1850-1889). În cinstea acestei zile elevii școalii noastre au compus poezii:

Memento

Un Maestru al peniței
Ce-a pictat cu litere ,
Dând culoare poeziei,
Alegând cuvintele.

A cântat dorul în șoapte
Și Luceafărul cel blând,
Florile de tei și luna
Și pe Dumnezeu cel Sfânt.

A cântat codrul și ploaia,
Susurul izvorului,
Stelelor cele aprinse,
A cântat și plopului.

Acum tocul lui cel falnic
S-a tocit și s-a uscat.
La mormântul lui s-abate
Românul deșteptat.

Ilie Georgiana, clasa a VIII-a

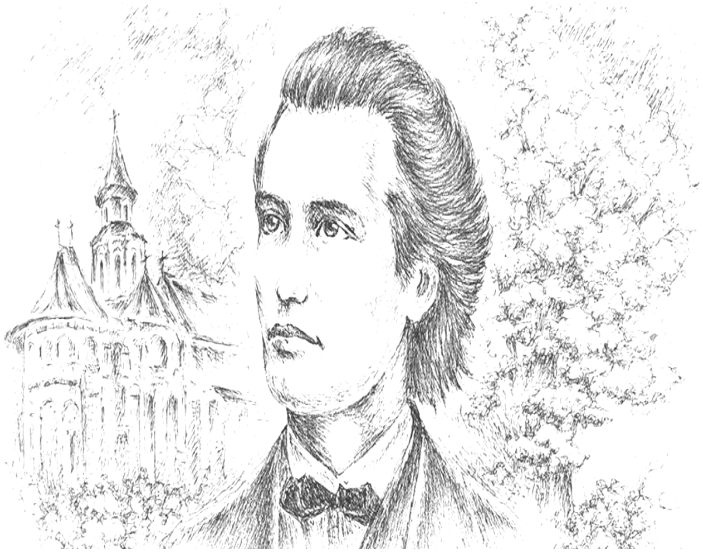
Despre Eminescu

Poet român al tuturor timpurilor
Un geniu topit în slove scrise.
O rază de soare a românilor
Alegând frumoase cuvinte.

Țara aceasta încercată
A iubit-o cu mult dor.
A cinstit limba și graiul
Străvechi al românilor.

Eminescu mult iubit
De operele lui ne-am folosit
A fost, este și va fi
Luceafărul acestei Românii.

Simionescu Angelo, clasa a VIII-a

”Nu lăsa violența să intre în viața ta!” este un proiect regional cu participare națională implementat de liceul nostru.

Din lucrările elevilor școlii noastre:

Violența poate ucide

Ieri, în plină zi cu soare
Doi copii s-au luat la ceartă,
Apoi palme, pumni, picioare
Începură să-și împartă.

S-au strâns, roată, lângă ei
Vecini, băieți și fetițe,
Se uitau la 'cel "război",
Câțiva cereau să renunțe.

Unul din copii, Mihai,
Când Ionuț nu fu atent,
Puse mâna pe-un vătrai
Și-l lovi cu sete-n creștet.

Ca străfulgerat el cade,
Își pierde și cunoștința,
Lumea țipă, strigă, fuge,
Pe drum vine ambulanța.

Violența nu e bună
Să existe-ntre copii,
Ea poate ca să ucidă,
Bine-i prieten să fii.

Cei doi bătăuși din stradă
Lecția și-au învățat,
S-au iertat, au stat de vorbă
Împreună s-au jucat.

Și-ndeamnă pe fiecare
Tolerant să fie-n viață,
Să asculte cu răbdare
Fără nicio violență.

Simionescu Angelo, clasa a aVIII-a

Fără violență

Dacă te-apucă furia,
Controlează încet mânia,
Și zâmbește!
Doar zâmbește și gândește
Că totul se potrivește!
Nu e loc de supărare,
Nici de vorbe jignitoare.
Decât sa fii violent,
Mai degrabă fii prudent!
De ce să fii bosumflat,
Încruntat și supărat?
Când poți să fii respectuos,
Fericit și sănătos!

Ilie Georgiana, clasa a VIII-a

Elevii școlii noastre au participat la concursul internațonal ”Eseul pentru pace-” faza județeană, organizat de Lions Club Buzău Mousaios.

Din lucrarile elevilor:

Calatoria păcii

Pentru oameni pacea înseamnă buna înțelegere. Fără aceasta populatia lumii ar scadea, copiii n-ar mai putea merge la scoala si ar suferi. Ma gandesc la parintii mei si mai ales la viata mea. Ar fi mult mai rau daca ar fi razboi in Romania. As trai cu teama ca tata si-ar pierde viata in lupta deoarece el lucreaza in armata si slujba lui este foarte periculoasa. Mi-ar fi frica pentru viata mamei si a fratelui meu mai mic.

Eu inteleg cat este de greu sa avem buna intelegere, pentru ca este ca si cum niste colegi de clasa se cearta, isi spun lucruri urate si se lovesc. Ei pot chiar sa se impinga, sa se raneasca grav si, chiar daca le pare rau mai tarziu, ei nu mai pot schimba nimic.

Am avut si eu momente asa ..nu reuseam sa ma calmez, eram foarte suparat si voiam sa arat celorlalti ca sunt cel mai puternic .Mama spune ca asa se intampla si cu oamenii care conduc tarile lumii, vor sa fie cei mai puternici, strang arme, costruiesc ziduri si ameninta …si…cine stie …poate chiar arunca bombe, rachete care sa distruga orase, sate si mii de vieti omenesti. Din pacate au mai facut asta in trecut in multe razboaie-asa am aflat la istorie.

Ce e de facut? Asa am intrebat-o si eu pe mama atunci cand imi doream sa nu ma mai cert cu colegii. Ea mi-a spus sa-i respect , sa nu mai incerc sa le impun punctul meu de vedere, sa ii accept asa cum sunt. In niciun caz sa nu-i lovesc . Cu calm si sa incerc sa gasesc o solutie buna si , daca nu reusesc, sa cer ajutorul unui profesor. Uneori nu prea pot sa-mi amintesc toate lucrurile acestea…mi se pare foarte greu! Si cred ca tot asa de greu este si pentru tarile lumii sa se respecte si sa gaseasca rezolvari atunci cand au problem. Dar stiati ca exista chiar organizatii care pot oferi ajutor tuturor in calatoria lor spre pace?

Daca pacea este ca o calatorie, atunci sunt sigur ca este ceva foarte greu. De ceva timp invat sa merg singur pe strada cu bastonul alb si, credeti-ma, ACEASTA CALATORIE este cel mai inspaimantator lucru pe care l-am facut vreodata! Trebuie sa fiu extrem de atent la toate! Si mai ales sa ma bazez pe ajutorul celorlalti, atunci cand nu reusesc sa ma descurc. In acelasi fel imi imaginez ca pentru toti este greu in calatoria pacii. Dar, dupa parerea mea cel mai important lucru este sa-si aminteasca sa se bazeze unii pe altii si …sa mearga mai departe.

The journey of Peace

For people peace means good understanding. Without peace the world's population would go down, the children would not be able to go to school and everybody would suffer. I think of my parents and my life. It would be much worse if there was a war in Romania. I would live with the fear that my dad could lose his life, because he works in the army and his job is very dangerous. I would be afraid for my mum's and my little brother's lives.

I understand how hard it is to have "good understanding", because it's similar to school mates fighting, hitting or saying nasty things to each other. They can seriously hurt one another and even if they are sorry about it, they can't change anything.

I had moments like that, too. I couldn't stay calm, I was upset and I wanted to show the others I was the strongest. My mother says the same thing happens with people who rule the countries of the world: they want to be the strongest, they hold weapons, they build walls and threaten the others … and ….who knows ……they might even throw bombs, missiles to destroy cities, villages and thousands of human lives. Unfortunately they did that in the past in a lot of wars- as I found out during history classes.

What is there to be done? That is what I asked my mother when I wanted to stop fighting my colleagues. She told me to respect them, not to try to convince them that my point of view is the best; to accept them for who they are. Under no circumstances should I hit them! I should calmly try to find a good solution and, if I can't do it myself, I should ask a teacher to help me. Well, sometimes I don't remember all these things …. They seem so hard! So I think it's hard for the countries in the world to respect each other or find solutions when they have problems. But did you know that there are organizations that can give help to everybody on their journey of peace?

If peace is a journey, then I'm sure it is something really difficult. For a while now I have been learning to walk down the street on my own using the white stick and, trust me, THIS JOURNEY is the most frightening thing I have ever done! I have to be extremely careful. And most of all, I must rely on the others to help me when I can't manage myself. In the same way, I imagine that this journey of peace is difficult for everybody, but, in my opinion the most important thing is not to forget to rely on each other and… to keep on going.

Tudose Vlad Andrei, 12 ani, Clasa a 6-a,Liceul Special pentru Deficienti de Vedere, Buzau

În cadrul proiectului regional ”Nu lăsa violența să intre în viața ta!” sa-a desfășurat și simpozionul județean ”Traficul de ființe umane” Ca în fiecare an, am avut invitați din cadrul IPJ Buzău. Activitatea s-a desfășurat în sala de sport a liceului.

Din lucrările elevilor:

Plimbare la mare

Ilie Georgiana, clasa a VIII-a, Liceul Special pentru Deficienți de Vedere, jud. Buzău

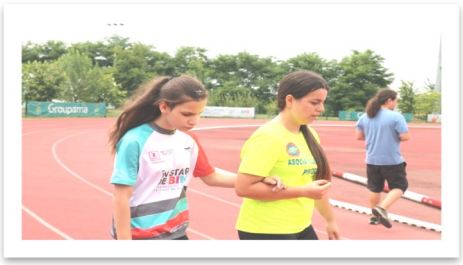
Într-o zi de vară, am decis să mă plimb într-un parc din apropierea casei, pentru a scăpa de soarele arzător. La un moment dat, am zărit-o pe prietena mea stând pe o bancă și m-am dus la ea pentru a sta de vorbă ca între fete. Prietena mea este o fată înaltă și suplă, cu părul șaten și cu ochii albaștri. Fiind foarte plictisită mi-a propus să mergem la mare.

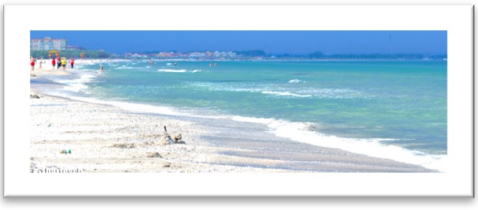
După ce ne-am plănuit plecarea la mare ne-am retras fiecare la casa noastră. A doua zi ne-am făcut bagajele pentru plecare. Prietena mea are 19 ani, deci este mai mare decat mine așa că mama mea nu a avut nicio obiecție asupra planului nostru de vacanță. Deplasarea spre mare am făcut-o cu mașina prietenei mele, așa că drumul a fost lung, dar destul de relaxant. În maxim patru ore am ajuns la cazare, reușind în scurt timp să despachetăm și să luăm și masa. Eram nerăbdătoare să ajung pe plajă, dar era prea mult pentru o zi, așa că ne-am odhnit până dimineața. După micul dejun ne-am deplasat spre plajă, căutând un loc mai retras și cât mai aproape de apă pentru a ne bucura din plin de briză. Soarele strălucea pe cer asemenea unui cristal și pe măsură ce se apropia de orele prânzului devenea din ce în ce mai fierbinte, așa că am stat mai mult în apă decât pe plajă. Prietenei mele îî place mai mult apa decât plaja petrecând aproape 80% din timp în apă. Eu deja am obosit, așa că m-am întins pe prosop și am adormit. Ne-am propus ca să stăm toată ziua pe plajă și deci aveam timp berechet pentru un somn bun. Nu știu cât am dormit, dar când m-am trezit prietena mea nu era de găsit nici pe plajă, nici în apă. Am tot așteptat și vâzând că nu apare am început să intru în panică. Eram dezorientată și nu știam ce să fac. Neavând altă soluție am sunat poliția pentru a raporta dispariția prietenei mele. Poliția a fost promtă și a început o mică anchetă. A luat mărturii de la persoanele din apropierea noastră. Un singur cetățean a observat că prietena mea a intrat in discuții cu un cetățean străin în apă, dar nu i s-a părut nimic suspect, din contră păreau foarte familiari. Bărbatul era mai mare decât ea, cu fața blândă și cu barbă. Eu m-am dus la hotel și am încercat să dorm, dar nu am reușit. După miezul nopții am primit un telefon de la Andreea. Era foarte agitată și cerea ajutor. Am sunat iarăși la poliție, pentru a raporta ultima noutate despre prietena mea.

Am ținut legătura cu poliția cerând date despre anchetă. Poliția mi-a spus că există în jud Constanța o rețea de traficanți de persoane care are legătură cu o altă rețea din Italia. Ei racolează în special fete tinere și prezentabile pentru a le scoate din țară în scopul de a le exploata sexual. Rețeaua este foarte bine organizată încât foarte greu reușesc să de-a de urma lor, așa că nu mi-a dat multe speranțe referitor la găsirea prietenei mele.

Polițiștii, văzându-mă așa de speriată, m-au direcționat către un psihog. Psihologul, o doamnă foarte simpatică și plăcută, mi-a vorbit mult despre traficul de persoane. Mi-a explicat că mulți tineri se lasă ademeniți de persoane care le promit o viață mai ușoară dacă acceptă să lucreze în țările din vestul Europei. Mi-a zis: ”Pentru zeci de mii de persoane, visul unei vieți mai bune a devenit o momeală ce i-a făcut vulnerabili în fața traficanților de persoane. Mulţi au fost recrutaţi de către bărbaţi şi femei care promiteau “locuri bune de muncă” în Europa, care constau în: a lucra în construcții, a îngriji un vârstnic, a lucra în agricultură, într-un restaurant, bar sau hotel. Altora, care aveau probleme medicale, li s-a promis urmarea unui tratament sau a unor investigații medicale speciale. În alte situații, tinere femei au acceptat să plece în vacanță în străinătate, împreună cu prietenii lor sau au plecat cu partenerii în “afară” pentru a-și construi un trai mai bun.

În foarte multe dintre cazuri, persoanele care fac astfel de promisiuni, oferindu-se să “ajute” sunt oameni în care viitoarea victimă are încredere, sunt oameni respectabili sau de succes în comunitatea respectivă. Ei pot fi prieteni, vecini, cunoștințe, (foști) colegi de serviciu sau de școală, parteneri de cuplu, membri ai familiei acesteia. Ei vor prezenta o poveste frumoasă, credibilă și convingătoare, manipulând nu doar victima ci și familia acesteia să aibă încredere. După ce ajung la destinaţie, speranţele acestor oameni urmează să se transforme într-o realitate întunecată, ei vor trebui să realizeze diferite activități împotriva voinței lor și în folosul exclusiv al acelora care i-au “ajutat” – plătindu-le călătoria sau găsind acel loc de muncă. Ajutorul se transformă în datorie către recrutori, pe care victimele trebuie să o plătească muncind pentru cei care le exploatează. Datoria este fictivă și nu poate fi plătită niciodată.De exemplu, una dintre metodele actuale de recrutare este metoda așa-numită metodă “lover boy” sau în limba română “iubitul”, în care traficanții aleg viitoarele victime, una câte una, după ce petrec câteva luni cu o fată, spunându-i mai apoi că ar vrea să o ia în căsătorie. Ceea ce este mai rău în aceste cazuri este că ei pornesc prin a recruta fete cu vârsta de 12-13 ani, atunci când acestea sunt ușor de manipulat și de controlat.”. Convorbirea s-a terminat cu sfaturi utile și cu precizarea că ea crede că bărbatul care a racolat-o pe prietena mea este o persoană cunoscută bine de Andreea.

Am plecat așa de bucuroasă în această minivacanță și m-am întors foarte supărată și cu o rană adâncă în suflet pierzând cea mai bună prietenă a mea.

Poveşti cu tâlc

Astăzi am simţit nevoia, mai mult decât în alte zile, să fiu mai inspirat, mai motivat, să mă trezească ceva, altfel. Şi am descoperit ceva ce demult nu mai folosisem pentru a-mi creşte nivelul de energie, de entuziasm, pofta de viaţă în general.

Cu toţii avem momente în care nu ne simţim la fel de confortabili ca în alte zile şi ne mai scade oarecum interesul. Şi, pentru că în cazul meu a funcţionat foarte bine, m-am gândit să-ţi dezvălui şi ţie marele secret.

Te-am făcut curios? Bun. Atunci îţi ia doar câteva minute să citeşti acestea ce-ți voi scrie în josul paginii şi poate să te simţi şi tu mai motivat, mai inspirat, mai deştept sau pur şi simplu mai bine.

Este vorba despre câteva povestioare, aşa cu tâlc cum îmi plac mie, regăsite prin cărţi mai vechi.

Aceste povestioare se citesc foarte uşor, rapid şi au efect imediat, pentru că ele provin din timpuri vechi şi oarecum evoluţia societăţii a estompat modul acela de a scoate la iveală morala sau înţelesul unei astfel de poveşti.

Mai amuzante sau mai triste, mai reale sau mai puţin reale, despre viaţă şi nu numai, aceste istorioare scot la iveală multă înţelepciune, ne îndeamnă să trecem dincolo de limite, să privim înăuntrul nostru, dar mai presus de toate ne lasă cu acel gust amar şi ne pun pe gânduri. Am ales această cale pentru că doar aşa ne putem motiva şi inspira să fim din ce în ce mai buni în orice facem în viaţa noastră. Dar nu mai prelungesc şi te las să citeşti mai departe prima poveste care mie mi-a plăcut foarte mult şi mi-a schimbat ziua.

Un vânzător din Baghdad şi-a trimis slujitorul la un comisionar din bazar şi omul s-a întors albit de frică şi tremurând.

„Stăpâne”, a spus, „în timp ce eram la piaţă m-am lovit de un străin. Când m-am uitat la faţa lui, am văzut că de fapt era Moartea. A făcut un gest ameninţător către mine şi apoi a dispărut. Acum îmi este frică. Dă-mi te rog un cal ca să ajung la Samarra din prima şi să păstrez o distanţă considerabilă între mine şi Moarte.”

Vânzătorul, pentru că era îngrijorat pentru omul său, i-a dat acestuia cel mai rapid armăsar al lui. S-a urcat pe el şi a plecat într-o clipită. Mai târziu, în aceeaşi zi, vânzătorul s-a dus şi el la bazar şi a văzut Moartea prin mulţime. Aşa că s-a dus către aceasta şi i-a spus:

„Ai făcut un gest ameninţător către bietul meu slujitor în această dimineaţă. Ce a vrut să însemne asta?”

„Nu a fost un gest de ameninţare, domnule”, a spus Moartea. „A fost o surpriză să-l văd aici în Baghdad.”

„De ce nu ar fi în Baghdad? Doar aici locuieşte.”

„Ei bine, mi s-a dat de înţeles că ne vom întâlni deseară în Samarra, vezi tu…”

Ionașcu Florin , clasa a XII-a

REDACȚIA

FONDATORI:
Prof. MARIN EANA
Prof. CONSTANTIN VRÂNCEANU

DIRECTOR:
Prof. ADRIANA LECA

COORDONATORI DE NUMĂR:
Prof. CUCUTEANU DOINA

FOTOREPORTERI:
Prof. ION LOREDANA
MOISE VALENTIN (clasa a XI-a)

REDACTOR ȘEF:
MATEI ALEXANDRU (clasa a XI-a)

CORECTOR:
Prof. ION LOREDANA

REDACTORI:
IONAȘCU FLORIAN (clasa a - XII-a)
SIMIONESCU ANGELO (clasa a-VIII-a)

AȘEZARE în PAGINĂ și DESIGN:
Prof. CUCUTEANU DOINA
MOISE VALENTIN (clasa a XII-a)

TEHNOREDACTARE:
Prof. ZINCĂ GINA
Prof. CUCUTEANU DOINA

CONVERTIRE în BRAILLE:
Prof. ION VICTOR
ȘERBAN ALEXANDRU (clasa a XII-a)

ADRESA REDACȚIEI : Buzău, Str. Horticolei, Nr. 54
Tel 0238 725546
Fax 0238 725545
www.liceulpentrudeficientidevedere.blogspot.com
www.liceunevazatoribuzau.ro

Editura EDITGRAPH, Buzău, 2020

ISSN 2247-0492 ISSN-L 2247-0492